Czasownik ‘uczyć się’ z prefiksami

uczyć się, nauczyć się

Uczę się nowego języka.

Uczę się do egzaminu.

Nauczyliśmy się wszystkich przypadków.

wyuczać się, wyuczyć się

nauczyć się na pamięć, bez zrozumienia

Adam **wyuczył się** tego na pamięć.

Wyuczyłem się teorii, ale kompletnie nie wiem, jak to działa w praktyce

douczać się, douczyć się
poduczać się poduczyć się

zdobyć dodatkową wiedzę, uzupełnić braki

Muszę **douczyć się** jeszcze kilku rzeczy i jestem gotowy na egzamin!

Niektórzy politycy powinni **douczyć się** geografii.

Nie pamiętam, jak działa ten program, ale **poduczę się** i powinnam dać radę.

oduczać się , oduczyć się

pozbyć się jakiegoś nawyku

Nie jest łatwo **oduczyć się** nawyków.

Mój pies musi **oduczyć się** sikania w domu.

pouczyć się

uczyć się przez jakiś czas

Nie mogę iść do kina, muszę **pouczyć się** do egzaminu.

przeuczyć się

uczyć się za dużo, za intensywnie

Uważaj, żeby **się** nie **przeuczyć**, pamiętaj o przerwach w nauce

1. Uczyliśmy się cały weekend, ale nie **douczyliśmy / nauczyliśmy** się wszystkiego.

2. Ania chce **oduczyć / wyuczyć** się jedzenia kolacji bardzo późno.

3. Co myślę o Wojtku? Musi się trochę **poduczyć/ wyuczyć**, ale ma potencjał.

4. Uczyłam się cały weekend bez przerwy i teraz mam chos w głowie. Chyba się **przeuczyłam / nauczyłam**.

5. Po południu planuję **oduczyć / pouczyć** się polskiego.